

Posudek bakalářské práce

Autor práce: *Adam Struhala*

Název práce: *Komika ve společných dilech komediálního tria ZAZ (Zucker, Abrahams, Zucker)*

Posudek vedoucí/ho práce Posudek oponenta X

Autor posudku (jméno, příjmení, pracoviště): *Vilém Hakl, KSD*

Hodnocení obsahu a výsledné podoby diplomové práce (A/výborně – B/velmi dobře – C/dobře – D/dobře s výhradami – E/dostatečně– F/nedostatečně – nedoporučeno k obhajobě)

Vhodnost zvoleného cíle a přístupu práce.....	A
Relativní úplnost zpracované literatury ke zvolenému tématu.....	B
Schopnost kriticky vyhodnotit a použít odbornou literaturu.....	B
Logičnost struktury práce, souvislost jejich kapitol a jejich proporce.....	B
Jazyková a stylistická úroveň práce.....	B
Dodržení citační normy (pokud se v textu opakovaně vyskytují přejeté pasáže bez udání zdroje, práce nemůže být doporučena k obhajobě).....	A
Obrazové přílohy v dostatečném rozsahu, oprávněnost a vhodnost příloh, grafická úprava.....	B
Původnost práce, přínos k rozvoji oboru.....	B
Celkové hodnocení bakalářské práce.....	B

Slovní hodnocení bakalářské práce včetně otázek, k nimž se student musí při obhajobě vyjádřit:

Struhala ve své teoretické bakalářské práci předkládá analýzu a komparaci dvou bláznivých komedií, které spojuje autorství tria Zucker, Abrahams, Zucker, zkráceně ZAZ, stavebně se však jedná o filmy zcela odlišné: *Aeroplane!* má v rámci parodizace katastrofických velkofilmů téměř klasickou dramatickou stavbu, naopak prvotina *The Kentucky Fried Movie* je tvořena volným proudem skečů. Struhala oba filmy rozebírá na jednotlivé komické prvky, jež nejprve pojmenuje a kategorizuje podle způsobu, jakým komický účinek vzniká v souvislosti s druhem užití filmové řeči, a následně popisuje, jak se funkce každé jednotlivé kategorie komična liší podle toho, zda byla užitá ve skečovém pásmu filmu *The Kentucky Fried Movie*, či v narativní struktuře filmu *Aeroplane!*.

Nesnadnost tohoto zadání spočívá v samotném autorském stylu tria ZAZ, jenž se vyznačuje až jakousi zuřivou všežravostí. ZAZ těží ze všech možných podob komična a Struhala tím pádem stanul před úkolem vytvořit téměř jakýsi katalog

humoristických technik, přehled prostředků filmových a televizních komediálních žánrů, do jejichž historického vývoje zkoumaný materiál zasazuje i v souvislosti s ostatní tvorbou tria ZAZ.

Do příslušných kontextů přitom uvádí i předlohy, které ZAZ parodují a exploatují. To je nezbytné v četných pasážích věnovaných kritice diváckého účinku, jeho svázanosti s divákovou obeznámeností s parodovanou předlohou, přitom opomenuta není ani kategorizace parodizovaných motivů podle jejich větší, či menší inklinace ke ztrátě aktuálnosti a tedy vtipnosti.

Oslabování či naprostá ztráta komického účinku tu je řešena i v rovině jazykové, kdy především práce s idiomy a méně pravděpodobnými významy význačných výrazů se stává kamenem úrazu, když je komický účinek postaven na rozporu mezi dialogem a obrazem. Vedle nepřežítelnosti určitých vtipů Struhala nezapomíná ani na příklady nepřenositelnosti kulturní, na niž naráží při neméně zevrubných rozborech práce s kulturními stereotypy a užívání popkulturních odkazů.

Z uvedeného vyplývá, že Struhala se nutně musel potýkat s obsáhlou sekundární literaturou, jak dokládá i uvedený citační aparát. Svoje analýzy tak opírá o celou řadu odborných textů zabývajících se komičnem, důsledně ozdrojovány jsou i všechny užívané termíny.

Z formálních rysů bych vyzdvihl snahu o vytvoření souvislého textu, v němž se čtenář snadno orientuje, poznámkami pod čarou je obtěžován pouze v míře nezbytně nutné. Drobné jazykové a stylistické nedůslednosti se sice místy vyskytují, ovšem celkově kultivovaná práce s jazykem a důraz na srozumitelnost textu převažuje. Kladným rysem je i jistá energičnost Struhalova projevu dokládající jeho zaujetí, které je zjevné i bez úvodu, který autorovy osobní motivace explikuje. Subjektivní vidění však krom úvodu není akcentováno, jde o text čistě odborný a pro každého, kdo se zabývá komediální tvorbou, prakticky upotřebitelný a inspirativní.

Mám-li své hodnocení shrnout, pak musím ocenit přiměřenost a zvládnutost úkolu, který si Struhala vytknul. Jeho jasně motivovaná a jasně strukturovaná komparace dvou filmů je zcela přiměřená formátu bakalářské diplomové práce i obsahovým nárokům, které jsou na teoretické bakalářské práce v rámci FAMU kladeny. Svůj smysl pro formát Struhala dokládá i uvedením oblastí dalšího bádání, které rozsah a zadání bakalářské práce překračují. Jeho představa, jak by měl vypadat ucelený obraz užitých principů komična v rámci celého portfolia tvůrčího tria ZAZ, již ovšem odpovídá zadání práce magisterské.

Struhalovu práci doporučuji k obhajobě, navrhuji hodnocení stupněm B.

Datum: 24.8.2020

Podpis: